

הגיליון הזה פותח במחזור השירים של יעקב-שי שביט - "קולות מים רבים" - המתאר אדם שוחה בים, במה שהוא מכנה "שחיית חמדה". הוא שרוי בשקט עם עצמו, המים קרירים, השמש גדולה. כך יכולים להישמע קולות המים. כך מוחשת קרירות המים, הם. כך יש מקום להרהוריו שלו עצמו.

גיליון זה התכוון לימי סוף הקיץ, בסימן של חופשה, מסעות, נופים ואולי גם שמץ שעשוע. התכוון, אך מה שהתקבל: "קולות מים רבים"; קולות - חלקם חדשים, חלקם ותיקים, חלקם שלא נשמעו זמן רב, והרי הם לפניכם. בשירה, בסיפורת, במאמר, וברוח זו, עוד בגיליון: רשימה על כדורגל בספרות העברית, שיר של טד יוז על כדורגל, ושיחה בעקבות ביקור של המשורר הארגנטיני הוגו מוחיקה בארץ.

*

"התזמורת" - הסיפור של ש"י עגנון שנידון בגיליון זה, עוסק בימים שלפני ראש השנה, בערמות המכתבים התובעים תשובה (וחשבון נפש) ובסוגיית התשובה היהודית והאמנות. ואם בחשבון נפש מדובר, עמוס לויתן עוסק בהרחבה (בעקבות יריב בן אהרן) בשירי עיד היונה מאת אלטרמן ועמיר סגל בטורו של צור ארליך, והתהליך המסתמן בין שני כתבי הטור השבועי חשוב מאין כמותו בהרהורי הימים האלה - לאן אנו הולכים, ואנה אנו באים. ונסיים בברכת שנה טובה, מרובת קולות יצירה.

עמית ישראלי-גלעד, מיכאל בסר

רשימות מהתחתית

יער המנופים המשתרע מול חלון המערכת מוכיח שהרשויות mean buisness!

הכל התחיל באוגוסט לפני שנה, הגשר נהרס בקול תרועה ונעלם כלא היה בתוך סופ"ש קצר. צומת מעריב עם פס חמרה מטליא את דרך בגין-פתח-תקווה. חסרו רק כמה עצי תפוזים כדי להשלים מראה של מקט קרטון במשרד אדריכלים. שקט, המוני סדרנים ופקחים מסבירים כמה קל יהיה להתנהל בשש השנים הבאות.

מקץ שנה - עדיין שקט. רעש העבודות כמעט לא נשמע, התנועה סדירה, עוד לא נהרג אף אחד כשחצה את הכביש ואף אופנוע לא חצה הולך רגל כשנסע על האין-כביש. בכל פעם שאני מביט על עשרות הדונמים של מתחם קרליבך על המוני מנופיו/מחפריו ושאר מכונות המשחית שבו, תמיד, אבל תמיד, מספר הפועלים קטן בהרבה ממספר המכונות; כמעט תמיד ארבעה פועלים בווסטים צהובים וכתומים, חבושי כובעי "כוב הבנאי", מתוועדים, בדרך כלל ליד אותו בור חפור, עובד תורן מטאטא אבק מרחבה לא מוזהה שמתכסה אבק מחדש, פעולה מתמשכת ולא נפסקת, זן-בודיהזים. אבל המנופים/מחפרים (שלא זזים) מרשימים: חרגולי פלדה ענקיים ומלאי עוצמה. הטרקטור הצהוב שהסעיר אותך בילדותך נטולת הפרויקטים השאפתניים, מצטנע לו בשקט וחוזר לנכבי הזיכרון.

אתמול שאל אותי עובר אורח באנגלית על כתובת מסוימת באזור. הוא סיפר שנהג מונית ביאושו להגיע לכתובת המדויקת הוריד אותו ליד המתחם - "אתה בחור צעיר", אמר לו, "לך קצת ברגל". הסברתי לו באנגלית המופתעת שלי איך להגיע אל היעד במציאות החפורה, והוא לאות תודה ציטט באוזני את נבואתו של נהג המונית האבוד, שהחפירות עתידות להימשך לפחות עשר שנים. הנה "האורים והתומים" לגבי כל המתרחש בארץ הזאת - נהגי המוניות - דבריהם מגיעים אליך גם כשאתה הולך לתומך. עשר שנים... בהתחשב בעובדה שארבעה פועלים נראים בכל פעם שאתה משקיף על מרחבי קרליבך, זה לא מסתדר לי, אבל המנופים... יער של מנופים...

הכל ברור!

רובוטריקים של שבת!!!

מ.ב

דם אור, שירת ההתנגדות עיתון 77 מארח משוררים בולטים ואת זמר המחאה זאב טנא

"חֹבְהָ עָלַי לְזָכֵר,
מְאַחַר יוֹתֵר, אֶת הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה,
בְּדַעַה צְלוּלָה, בְּכַבֵּד רֹאשׁ, לְלֹא שְׁנָאָה,
אֶךְ בְּכָל זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל."

מישלין מורל,
מתוך "דם ואור, שירה
צרפתית לוחמת"
בהוצאת עיתון 77
תרגמה וערכה אוולין כץ

משוררים קוראים משיריהם
שפורסמו בגיליונות עתון 77
ומשירי "דם ואור" מנחה: ריק

כניסה חופשית

30/10/2016 פתיחת דלתות 20:30
תחילת מופע 21:00

"בית היוצר" - האנגר 22 נמל ת"א